

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010881
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120010881.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. apríla 2021 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

M. N.,

nar. XX.XX.XXXX v R. U., trvale bytom R., Q. Y. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Pp/158/2020 zo dňa 11. februára 2021 a takto jednomyseľne

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/229/2011 zo dňa 21.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/6/2014 zo dňa 9.9.2014 bol M. N. odsúdený pre zločin zabitia podľa § 147 ods. 2 Tr. zák. a iné trestné činy k súhrnnému trestu odňatia slobody na 11 rokov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Pp/158/2020 zo dňa 14. septembra 2020 bol návrh odsúdeného M. N. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. z dôvodov podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. zamietnutý.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23Tos/158/2020 zo dňa 23. novembra 2020 bolo vyššie uvedené uznesenie z podnetu sťažnosti odsúdeného podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušené a súdu prvého stupňa bolo uložené, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Následne uznesením súdu prvého stupňa bolo podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodnuté tak, že odsúdený M. N. bol podmienenčne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody (I.). Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. súd určil odsúdenému skúšobnú dobu na 3 roky (II.).

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne sťažnosť písomne odôvodnila prokurátorka. V podstatnej časti v úvode sťažnosti prokurátorka popísala doterajšie rozhodnutia súdov obidvoch stupňov. Poukázala potom aj na to, že na verejnom zasadnutí zástupca ústavu uviedol, že u odsúdeného došlo k zmene v tom, že bol disciplinárne odmenený, pričom negatívne poznatky zistené neboli. Súčasne však ústav zotrval na prezentovaných existujúcich rizikových faktoroch odsúdeného v podobe opakovaného páchania trestnej činnosti, závažnosti trestného činu, závislosti odsúdeného,

slabé sebaovládanie v situáciách záťaže, najmä pod vplyvom alkoholu. Podľa názoru prokurátorky súd prvého stupňa tieto rizikové faktory nedostatočne vyhodnotil, najmä z pohľadu ochrany spoločnosti pred kriminálnou činnosťou. Tu súd prvého stupňa najmä dostatočne neprihliadol k tomu, že odsúdený bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný, pričom jeho trestná činnosť spočívala v násilnom konaní (lúpež, výtržníctvo, ublíženie na zdraví a zabitie). Zmysel podmieneného prepustenia pritom nespočíva iba v tom, že za dobré správanie a vzorné plnenie si pracovných povinností by mali byť odsúdení automaticky prepustení na slobodu po splnení formálnej podmienky. V závere sťažnosti prokurátorka vzhľadom na vyššie uvedené vyslovila názor, že u odsúdeného M. N. by mala do popredia vystúpiť represívna zložka trestu, pričom u tohto odsúdeného by mal byť v tomto prípade uplatnený výkon trestu v celom rozsahu. U odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto navrhla uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť a podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietnuť.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Úvodom k dôvodom rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí dňa 11.2.2021 odstránil všetky vytykané chyby uvedené vo vyššie uvedenom uznesení krajského súdu, ktorým bolo pôvodné rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušené a vec mu bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie. Tu predovšetkým správne zameral dokazovanie aj na „správanie sa“ odsúdeného po tom, čo mu bol v roku 2019 zamietnutý v poradí prvý návrh na podmienené prepustenie (Okresný súd Trenčín, sp. zn. 1Pp/216/2018). Z dôkazov pritom vyplynulo, že u odsúdeného nešlo o „účelové správanie“, ktoré by po zamietnutí návrhu prešlo do správania priemerného, či negatívneho. Práve naopak odsúdený aj po zamietnutí jeho prvého návrhu nepochybné preukazoval snahu o polepšenie sa. Súd prvého stupňa taktiež správne zameral dokazovanie aj na zistenie okolností uvádzaných odsúdeným k dvom porušeniam poriadku ústavu, týkajúcich sa zdržiavania sa v inej izbe a ležaní na posteli. Okolnosti uvádzané odsúdeným z pohľadu jeho nevedomosti o charaktere cely, na ktorej sa neoprávnene zdržiaval (diferenciačná skupina C a B), ako aj zhoršeného zdravotného stavu pri ležaní na posteli, neboli celkom vyvrátené.

Ďalej k vytykaným chybám uvedeným v sťažnosti uvádza senát nadriadeného súdu nasledovné. Aj z pohľadu „dobrého“ správania odsúdeného a plnenia pracovných povinností po prvom právoplatne zamietajúcom rozhodnutí súdov, ako aj z toho, že aj v aktuálnom konaní o druhom návrhu odsúdeného došlo po písomnom vyhotovení hodnotenia odsúdeného k zmene v prospech odsúdeného, možno u neho hovoriť o „pretrvávajúcom“ preukazovaní jeho polepšenia. K tomu na poslednom verejnom zasadnutí prítomný zástupca ústavu na výkon trestu odňatia slobody uviedol: „Od písomného hodnotenia došlo k zmenám v tom, že odsúdený bol disciplinárne odmenený za vykonávanie činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného... Ďalej začal vykonávať funkciu vedúceho izby a taktiež bol zvolený do samosprávny odsúdených ... Nie sú od posledného pojednávania žiadne negatívne poznatky...“

Ďalej je potrebné uviesť z pohľadu prezentovaných rizikových faktorov, tieto sa vzťahujú predovšetkým na osobu odsúdeného po odsúdení k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 11 rokov. Odsúdený začal vykonávať tento trest (spolu so započítaním vykonaného trestu odňatia slobody) dňa 4.7.2011, teda ku dňu rozhodovania nadriadeného súdu vykonal už viac ako 9 a pol roka. Odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody v takejto dlhej výmere ukončil strednú školu s výborným prospechom a ukončil protialkoholické liečenie. V hodnotení ústavu je pritom tiež uvedené, že jeho správanie je nekonfliktné a záťažové situácie rieši spoločensky akceptovateľným spôsobom a vzťahové problémy ani nevyvoláva. Ak by tomu tak nebolo, určite by odsúdený nebol určený za vedúceho izby ani by nebol zvolený do samosprávy odsúdených.

Z uvedeného teda vyplýva, že odsúdený M. N. je po vykonaní viac ako 9 rokov trestu odňatia slobody nepochybné „iný človek“, ako bol na začiatku výkonu trestu odňatia slobody. Aj z tohto pohľadu mal potom súd prvého stupňa kritickejšie preberať závery hodnotenia odsúdeného, ktoré plne nekorešponujú jednak s obsahom hodnotenia. V závere uvedené rizikové faktory - látkové závislosti, gamblerstvo, slabé sebaovládanie v situáciách záťaže nepochybné u odsúdeného existovali v dobe spáchania trestnej činnosti, resp. na začiatku výkonu trestu odňatia slobody. V súčasnosti možno ale

dospieť k rozumnému záveru, že tieto rizikové fakty u odsúdeného ani nie sú prítomné, resp. nezohrávajú významnú rolu.

Z pohľadu druhej materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie uvedenej v § 66 ods. 1 Tr. zák. spočívajúcej v pozitívnej prognóze vedenia riadneho života na slobode, nepochybne popri polepšení odsúdeného v jeho prospech svedčia aj dobré „vzťahy s rodinou“, ktoré aj zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody (korešpondencia, návštevy, videonávštevy) boli hodnotené ako podporné a prospešné v zmysle resocializácie odsúdeného. Odsúdený pritom prezentuje aj možnosť zamestnania po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa pri posudzovaní splnenia druhej materiálnej podmienky svoj názor o pozitívnej prognóze vedenia riadneho života na slobode, u tohto odsúdeného veľmi podrobne a vecne správne odôvodnil. Tu okrem iného senát nadriadeného súdu poukazuje na to, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, a preto negatívne poznatky o plnení účelu výkonu trestu u odsúdeného nie sú.

Z vyššie uvedených dôvodov je aj senát nadriadeného súdu toho názoru, že zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere jeden a pol roka môže odsúdený „vykonať“ aj na slobode pri pôsobení pomerne dlhej skúšobnej doby vo výmere troch rokov. Ak by mal byť akceptovaný názor prokurátorky na potrebu zvýraznenia represívnej zložky trestu s potrebou vykonania celého trestu u tohto odsúdeného, došlo by k negovaniu princípu tzv. svetla na konci tunela, keď aj po vykonaní 9 a pol roka trestu odňatia slobody by sa súdy „dívali“ na odsúdeného, ako keby bol na začiatku výkonu trestu odňatia slobody. Práve naopak zamietnutím návrhu odsúdeného v tejto veci by došlo k nežiaducemu súdnemu precedensu, ktorý by mohol demotivujúco pôsobiť aj na výkon trestu odňatia slobody u ďalších odsúdených.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.